

encastellar v. tr. ~~castellar~~
 amb castells, a manera de castell.

|| pron. Banca-se en un castell
 fent-s'hi fort; acollir-se a pa-
 ratges de difícil accés. | fig. Sen-
castella en els seus arguments, i

no posa cap ement als de l'adversari.
 || Apilatar-se, els nuvols, formant
 castells

encastellat -ada adj. Inci-
 mat | fig. altivat

encastellonat -ada adj.
 Incimat.

encaterinament m. Acció ~~de~~
~~efecte~~ d'encaterinar-se; l'efecte
encaterinar-se v. pron. In-
 capitjar-se, enameriscar-se